

Proves d'accés a la Universitat. Curs 2008-2009

Literatura catalana

Sèrie 1

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

Opció A

1. Expliqueu els fonaments teòrics del naturalisme francès i mostreu en quins aspectes es troben reflectits a *La bogeria*, de Narcís Oller.
[3 punts]

2. Quina funció té el llenguatge col·loquial en la poesia de Vicent Andrés Estellés? Aporteu exemples a partir de la vostra lectura i expliqueu com apareix en el conjunt de la seva obra poètica.
[2 punts]

3. Comenteu aquest fragment del capítol XVII («La nit aquella») de *Solitud*, de Víctor Català. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) la contextualització del fragment en l'argument de l'obra;
- b) la caracterització dels dos personatges que hi intervenen;
- c) la funció que aquest episodi té en la novel·la, en el desenllaç i, per tant, en l'itinerari vital de la Mila i en el sentit general de l'obra.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

La Mila tremolava com una fulla. D'un gran esforç pogué fer encara:

—Aneu... aneu-se'n de seguida!

Mes ell no es mogué: semblava plantat a terra; allargà tan sols la pota de bugiote, en la palma bruna de la qual relluïa una espurna groga.

—Si voleu... eh, que sí...? eh...? —I tirà als peus de la dona una moneda d'or; la moneda rebotà amb un dring sonorós.

La dona, al veure-la, havia reculat fins a la paret, com si acabés d'aparèixer-li un monstre. A ell els ulls invisibles li guspirejaven sota les bardisses, com el dia aquell en què despertaren a ella en les feixes dels ametllers.

Veient-la que no deia res:

—En voleu dues...? Vos en donc dues... —murmurà— i una altra moneda caigué i rodolà fins a sota la taula.

—No, no! —xisclà la dona, encastada d'esquena a la paret—: Aneu... aneu-se'n!

Però ell, en lloc d'anar-se'n, donà un altre pas. Bleixava sorollosament pels narius oberts, i tremolava tot com picat per la tarantula.

—Contes, doncs...? Totes...? Les voleu totes...? —i, ràpidament, anà tirant monedes i més monedes als peus de la dona.

Aquesta no es movia ni deia res: havia perdut paraula i acció, talment com si la caiguda vibrant d'aquella pluja d'or l'hagués encegada. Però, de repent, la mateixa força del terror la desencantà, i sentint que li brollaven ales en els peus, d'una gran revolada esfereïda es llençà cap a la sala fosca.

Sentí distintament el bramul de la fera burlada, i de seguida son glapit furiós que se li abocava al darrere. Perseguida per ell i denunciada pel mateix embat de sa fugida, passà com un llamp per la cambra del campanar, s'engolí per l'escaleta de la capella, esbiaixà aquesta i, bo i enmig de les tenebres, arribà i tot fins a la portella del reraltar; però de cop, al traspasar-la, quelcom s'entravessà a son pas i la dona, llançant un ahuc penetrant, rodolà d'un capgirell sobre les lloses...

Veí una gran lluminària i cregué que la vida li mancava; mes, abans de perdre del tot la coneixença, encara sentí caure-li al damunt i enfonsar-se en ses carns la grapa peluda i l'alenada roent de la fera.

Opció B

1. Expliqueu l'estructura general de *Ball robot*, de Joan Oliver, i després comenteu els elements principals que fan de l'obra una comèdia burgesa.

[3 punts]

2. Expliqueu el punt de vista i la funció dels fragments en cursiva que obren i tanquen la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig.

[2 punts]

3. Comenteu aquest poema del recull *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) el tema central del poema i com es desenvolupa;

b) la imatge del «jo» poètic que es projecta al llarg del poema i com cal interpretar-la;

c) l'anàlisi mètrica.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

BRIDA

A la fira dels Folls
jo hi aniria.
Vindria qui sap d'on
—i ningú no ho sabia—
5 amb els llavis oscats
de molta vida,

traginer de cançons
en cavall sense brida.

10 Quin esquer se m'arrapa
a la geniva?
Amor, estel amarg
a la deriva,
em fa senyals: jo vaig
per l'altra riba,

15 traginer de cançons
en cavall sense brida.

20 Cadenes són presons
i jo en fugia
pel call dels bandolers
a trenc de dia.
A la fira dels Folls
jo hi aniria

traginer de cançons
en cavall sense brida.

